

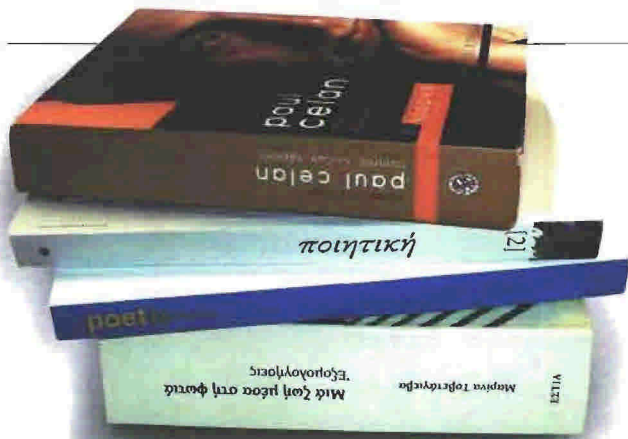
Book Club

Agenda

10-16/05/2009

• Από την **ΤΙΝΑ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ**

» ΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ

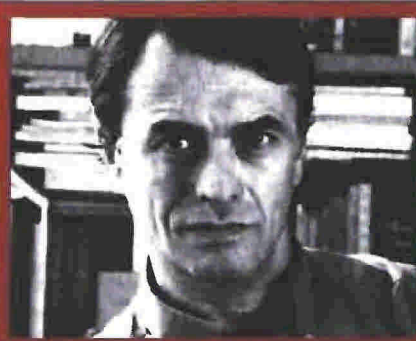
Ενα ποίημα θα σας πω...

Η άνοιξη είναι η εποχή των ποιητών

Διάσημες συλλογές, βιογραφίες κορυφαίων ποιητών και σημαντικά περιοδικά μας ξαναβάζουν, για τα καλά, στο παιχνίδι της ποίησης

ΕΝΑΣ ΚΟΥΚΟΣ ΜΠΟΡΕΙ να μη φέρνει την άνοιξη, φέρνει ωστόσο την ποίηση. Και μαζί με αυτήν κλιμάδες σκέψεις για το τι μπορεί, να απασχολεί έναν ποιητή και τι είναι αυτό που μας κάνει να επιστρέφουμε διαρκώς στις ποίησης την περιοχή. «Αυτό που ήθελε πάνω απ' όλα να μάθει η Ανι Σέξτον», σχολιάζουν σχετικά στο εισαγωγικό τους σημείωμα στην «Ποιητική» του **Χάρη Βλαβιανού** (Φθινόπωρο-Χειμώνας 2008) ο Δημήτρης Αθηνάκης και η Ευτυχία Παναγιώτου, «ήταν το απλούστερο πράγμα στον κόσμο. Τι χρειαζόμαστε για να ζήσουμε; Γιατί ζούμε για να έχουμε ανάγκη τους ανθρώπους και τα "πράγματα";». Πιθανόν οι ποιητές να χρειάζονται μονάχα τη φωτιά (όπως υπογράμμισε ο Τσβέταν Τοντόροφ στην εισαγωγή του για τη Ρωσίδα ποιήτρια Μαρίνα Τσβετάγιεβα) ή την ίδια τη ζωή, την οποία προσπαθούν να αδράξουν με τον πιο δημιουργικό και λακωνικό τρόπο. Κάτι αντίστοιχο σου έρχεται στο μυαλό όταν ανχνεύεις την Τσβετάγιεβα μέσα από σημειώσεις, δε profundis κείμενα και αποσπάσματα του εξαιρετικού αυτοβιογραφικού «Μια ζωή μέσα στη φωτιά - Εξομολο-

γήσεις», διαπιστώνοντας πως η ποίηση είναι τρόπος ζωής - τρόπος του είναι, στον βαθμό που «ζω και γράφω», όπως δήλωνε και η ίδια, «αλλά ζω-γράφω και γράφω-ζω». Η απόλυτη ταύτιση ζωής και ποιήσεως αποτυπώνεται απόλυτα και στην εξίσου πρόωρα χαμένη περιήγηση του Πάουλ Τσέλαν, ενός από τους κορυφαίους δημιουργούς της ποίησης, και στην ισορροπημένη βιογραφία του από τον Τζον Φέλστινερ με τον τίτλο «**Paul Celan - Ποιητής, επιζών, Εβραίος**». Ο κορυφαίος Εβραίος ποιητής έζησε στο πετσί του την αγωνία της δημιουργικής συγχώνευσης ποίησης και ζωής και της απόλυτης καταστροφής της ιστορίας, του έθνους του και της ζωής του. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ίδιος εμπνεύστηκε βαθύτατα από τη ρήση του Μπέντζαμιν για τους χαρακτήρες του Κάφκα ως «αυτοί από τους οποίους αφαιρέθηκε η Γραφή». Κάτι που επιβεβαιώνει απόλυτα πως τελικά είμαστε «όντα εμμονών», όπως τονίζει και ο δικός μας ποιητής Γιάννης Βαρβέρης στο ολοκαίνουριο «**Poetix**» του Ντίνο Σιώπη (καλοτάξιδο!). Αλλά, μακάρι, «να γίνει η μαύρη φράση σου το σύνθημα να φύγεις».

ΧΑΡΗΣ ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Διακοπές στην πραγματικότητα

Η «λευκή κόλλα καρτί» ως βασικό κάλεσμα ως απόκριση στο άνοιγμα της ζωής, που επανερχεται ως ερωτηματικό δημιουργίας

ΧΑΡΗΣ ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ
«ΔΙΑΚΟΠΕΣ
ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑ-
ΤΙΚΟΤΗΤΑ»
(ΠΑΤΑΚΗΣ)

Η «λευκή κόλλα καρτί» ως βασικό κάλεσμα και η χλευαστική απόκριση του ποιητή είναι το βασικό μοτίβο του Χάρη Βλαβιανού. Στις «Διακοπές στην πραγματικότητα» είναι ακόμη πιο εμφανής η λυτρωτική ειρωνεία που κατοικοεδρεύει στην καρδιά των ποιημάτων του, άλλοτε σαν κόπερφιλντ, άλλοτε σαν τρύπια κάλσα του Λεμπόφσκι και άλλοτε σαν ένα ζειδωρο λάιτ μωτίφ. Η «καλοδοσ-λεμένη» ποιητική αλαζονεία δεν είναι εδώ τίποτε άλλο παρά η ιδανική απάντηση στο αλλοτινό αίνιγμα της Σφιγγας που επανέρχεται διαρκώς ως το κρυφό ερώτημα της δημιουργίας. «Το ποίημα αρχίζει τώρα να εξιστορεί τον εαυτό του» και ο Χάρης Βλαβιανός το αφήνει να μιλήσει μόνο του μέσα από αυτές τις εξαιρετικές ρωγμές-διακοπές. Κι έτσι το γνώριμο, ειρηνικό τοπίο ενός Ρέι Τζόουνς - που κοσμεί και το εξώφυλλο - μπορεί και «μεταμορφώνεται σε νέα σκέψη».